

Agentura GAIA

19.2.2007

Deníček projektu Quo Vadis, Femina?

19.2.2007 Dotační věstník str. 60 Dotační deník

MARIE HAIŠOVÁ Agentura GAIA

(ZAHÁJENÍ REALIZACE 1. LEDNA 2006)

SOBOTA 23. PROSINCE

Na INSEAD ve Francii jsem se skamarádila s Polkou, Ashoka Fellow, která se stará vedle svých tří dětí o další tři, které se narodily s alkoholovým syndromem. S respektem hovořila o našem Janu Husovi, který se vzepřel diktátu dogmat a mamonu. V Polsku žádného reformátora neměli, byli a jsou stále ovládáni katolickou morálkou. Ženy, které nechtějí dítě a otěhotní, je musí porodit. Jestliže je jejich situace zoufalá, tak pijí, poté porodí postižené dítě, o které se nestarají. S blížícím se koncem roku přemýšlím o všem možném, také o neviditelné ruce trhu, která ovládá demokracii. Kupčí se všude a se vším, proměnila se v neviditelnou, citelně kopající nohu, Hus se musí obracet v hrobě.

STŘEDA 27. PROSINCE

Štědrý večer jsem trávila se syny. I v tuto chvíli jsem si uvědomila, jak oba velice pomohli s projektem, osobně i prostřednictvím svých přátel, zejména co se týče webových stránek www.quovadisfemina.cz, právního poradenství a administrativy. Na půlnoční jsem zpívala v barokním kostele v Bezně u Benátek nad Jizerou. Jeli jsme tichou nocí, všude klid a mír, na cestě jsme byli jak tříkrálové/nové procesí, Julie, Marie a Vít. Byl to mystický zážitek. Následující den jsme, v daleko slavnostnějším obsazení, prozpěvovali v Loretě. Ale dnes odpoledne už je na pořadu zase projekt - scházím se s finanční manažerkou, bere si šanony s účetnictvím, které uspořádá dle požadavků administrátora.

ÚTERÝ 2. LEDNA

První pracovní schůzka k projektu v novém roce skončila seznamem úkolů, který zabral plnou stránku A4, počínaje plánem popisu klíčových aktivit do čtvrté monitorovací zprávy, přes doplnění údajů do semifinále soutěže Erst&Young Foundation o sociálního podnikatele/ku roku, až po plány na první tematický kulatý stůl, který bude 29. 1. Těsně před Vánoci přišlo video, které z 5. mezigeneračního setkání zpracoval student Filmové akademie. Je chytré a vtipné, a tak objednávám filmaře i na první pololetí. Rok 2007 je rokem rovných příležitostí a Evropská unie slaví 50leté výročí. Ani o jednom se prezident republiky v novoročním projevu nezmínil. Také výlučně oslovoval vážené spoluobčany, spoluobčanky ignoroval jako každý rok. Má-li česká ryba takovou hlavu, pak není divu, že to tady tak zavání. Také si nepamatuji, zda jsem kdy slyšela v Čechách hrát Ódu na radost jako hymnu EU; vždy jen jako závěr Deváté.

Agentura GAIA, o.s., oslaví letos deset let své existence. Pomýšlíme na vydání Almanachu s přehledem projektů, s informacemi o filozofii organizace i jejích zkušenostech a se seznamem lidí a institucí, které známe a zajímáme. Kdybyste se chtěli zviditelnit, tak napište na marie@quovadisfemina.cz. Během svátků jsem pro účely projektu studovala jangový „Balanced Scorecard“ a jinové „Tao a síla ženské sexuality“.

PONDĚLÍ 8. LEDNA

Dnes jsme v rámci projektu síťovali a budovali komunitu. Využíváme výročí **Agentury GAIA**, o.s., a obesíláme všechny minulé, přítomné i budoucí známé. Společenský život je však v Čechách v úpadku, a tak jsem zvědavá, kdo se ozve. Odpoledne jsem se sešla s europoslankyní Věrou Flasarovou a jejím prostřednictvím pozvala na závěrečnou konferenci projektu, která bude 10. října, eurokomisaře Vladimíra Špidlu i další členy/ky výboru pro rovné příležitosti v Bruselu a české europoslankyně. V Gender studies jsem potkala spisovatelku Alenu Wagnerovou žijící v Německu, která do Čech přiváží dobré nápady. Znáám ji od roku 1995 z první české konference na téma žen v politice - Růže mezi trním. Byla velice potěšena myšlenkou projektu, v němž hledáme jednoduché východisko, to, co nás spojuje. Toho, co nás rozděluje, je kolem nás víc než dost.

SOBOTA 14. LEDNA

Ve středu jsem přednášela v Arnice na Žižkově. Přednášky už sice v harmonogramu projektu nemáme, nicméně osobní setkávání s cizími lidmi je tak zajímavé a přínosné, že v nich pokračuji. Přišlo tolik lidí, že jsme se sotva vešli, živě se diskutovalo. Na přednášku jsem šla od zubařky, která mým názorům oponovala s tím, že nemá nic proti mužům. Snažila jsem se jí vysvětlit, že přemýšlet a pracovat se ženami není proti ničemu a nikomu. Pakliže si někdo dedukuje manipulující závěry, má problémy sám/a se sebou, s pojetím demokracie, svobody, rovnosti. Koncem týdne byla jmenována nová vláda a ministryně obrany hned řekla, že je pro vybudování protiraketové základny v Čechách. Poslala jsem do tisku prohlášení, že dávkyně života vědí, jak je těžké dát život a vyplatit ho a jak snadné je zabít. Celosvětové zbrojení a vývoj stále nových zabíjejících technologií stojí tolik peněz, že jen zlomek by vyřešil ekologické a sociální problémy světa.

ÚTERÝ 16. LEDNA

Dnes odevzdáváme 4. monitorovací zprávu projektu, která představuje pěkně tučný šanon. Za loňský rok jsme dokumenty spojenými s projektem zaplnili celkem 18 šanonů. Uvážím-li, že je bude třeba deset let schovávat, tak to bude pro prach pěkné množství potravy archivované na vlastní náklady.

PONDĚLÍ 22. LEDNA

V rámci projektu chystáme hektický půlrok, protože veškerá setkávání se ženami shrnujeme do prvních šesti měsíců, abychom získali čas na vyhodnocení projektu, publicitu, mezinárodní konferenci a vydání publikace. Přišel e-mail: Snad to bude znít trochu nadneseně, ale můžu říct, že díky vašemu snažení v Quo vadis, Femina? si lépe uvědomuji své ženské hodnoty a učím se rychleji prosazovat a neseďet tzv. jako panenka v koutě. Jsem moc ráda, že jste, opravdu. Někdy je ale těžké domluvit se s některými muži, neboť se mi zdá, že snaha o moji emancipaci a rovné podmínky je z jejich strany brána jako něco nepřátelského. Avšak nejdůležitější je to moje uvědomění, že se mohu a smím prosazovat.